

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 67.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901894048/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

gennem hans Hoved uden at komme til Ro.

Han gik udenfor og saa paa Ladebygningen, paa Digerne, Læbælterne, alle disse smaa Begyndelser, som nu laa tilsneede. Mon han skulde faa Lov til at fortsætte dem, naar Foraaret kom? — Det var vel rimeligst, at han til den Tid maatte pakke sammen, flytte bort med Hustru og Børn og sige Farvel til denne Plet, hvor han dog havde slaaet Rod. For alle de Fordringer, der nu strømmede ind paa ham, vare over Evne . . . . Købmanden! Doktoren! Apotheke- ren! Renter . . . . og næsten intet havde han at sælge til en kontant Skilling. — At han skulde kunne klare de Béter nu, det kunde ikke ske uden Mirakler! . . . . Det eneste, der kunde springe, var Grisen. Den var ganske vist bestemt til Saltkarret, men nu blev det ikke denne Gang. Men hvad forslog saa ogsaa det! . . . . Der var ingen

Slags Arbejde at tjene Penge ved. Jorden laa frossen til alle Sider . . . .

Saaledes tumlede Tankerne Nætter og Dage, Dage og Nætter, og jo længere Tiden gik, des mere indfildrede de sig til et uigennemtrængeligt Vilderede. — I saadanne Stunder er det, at Fattigfolks Ansigt fures og ældes, naar Bekymringerne hver Time i Døgnet behersker dets Nerver og Muskler. —

Søren gik vel ved sit daglige Arbejde, men der var ingen Glæde at finde, thi det laa paa ham i denne Tid som en ulidelig Tvang og Byrde og forekom ham at være ganske haabløst og uden Spor af Mening.

Under disse Omstændigheder sank hans Hoved.

Det, der skete i hans Ungdomsaar efter hin Skovfest ved Kratholm, var som et skabende Bliv over Sindets øde Grunde, som skød Urter og Blomster, en ny Verden opdukkede af Sjælens Dyb.

Siden den Tid havde hans Evner